

VESTNIK

GLASILO SDM
LETO VII. ST. 8
SEPTEMBER 1962

DOM ALI DVORANA
Kaj nam je bolj potrebno

Članek v avgustovi številki VESTNIKA nanašajoč se morebitne prodaje slovenskega doma v svrhu nakupa dvorane je vzbudil med rojaki precej zanimanja. V zvezi s tem člankom je uprava SDM prejela pismo g. Antona Tkalca v katerem pravi, da pozdravlja zamisel upravnega odbora o prodaji "doma" vendar samo pod pogojem, da se kupi drugega primernejšega za naše razmere. Gospod Tkalec pravi dalje, naj vsi tukaj živeči Slovenci se zavedajo, da je bilo dano skoraj preveč truda za slovenski dom in je radi tega zamisel o prodaji še prezgodnja. Posebnih in podobnih predlogov je bilo slišati, tudn med drugimi rojaki, mnogi se pa začudeno sprašujejo čemu zdaj kar naenkrat prodaja Doma? Ko smo toliko let zbirali denar in čakali na naš skupni slovenski dom? Na vsa ta vprašanja in predloge dajemo bralcem Vestnika in članom sledečo poročilo:

Pred par tedni je bila sklicana v Domu izredna seja upravnega in nadzornega odbora SDM, katere so se udeležili tudi trije zaupniki. Ko je predsednik upravnega odbora g. Leopold Jauk otvoril sejo in pozdravil navzoče, je povedal prisotnim, da je upravni odbor sklical izreden sestanek vseh odgovornih funkcionarjev SDM, naj katerom naj bi se prijateljsko pogovorili glede prihodnjih ukrepov Doma in tako skušali izkoristiti najugodnejše možnosti, ki bi utegnile se izluščiti iz naših razgovorov.

Sledila so nato poročila in predlogi posameznih odbornikov, ki so ugotovili, da odkar je dobil SDM odnosno SKM slovenski dom v upravljanje je leta služil v zelo skromni obliki svojim namenom. V njem si je upravni odbor uredil pisarno, kjer se vrše vse običajne seje, poleg nje pa je sobica kjer eventualno lahko vadijo pevci in igralci za vesele večere. V domu se nahaja tudi ves društveni inventar. Ostali del hiše pa ima v najemu zasebna stranka.

Ko je takratni upravni odbor s predsednikom g. Vinkom Molanom prevzel hišo v upravljanje, se je upravni odbor naenkrat znašel pred težko nalogo:

1. Odplačevanje ostalega dolga, ki je bil določen pri kupni pogodbi na 15 funtov tedensko za dobo osmih let in obresti.
2. Hišo preurediti v Slovenski dom tako, da bo polagoma začela služiti zdravemu razvedrilu Slovencev in jih privabljeti pod svoj krov, s tem pa omogočiti vsaj delno samoodplačevanje dolga.

Za začetek si je upravni odbor zamislil balinišče na prostranem vrtu za hišo, kjer bi se lahko postregla ljubiteljem tega športa jahača in pijača. Računalo se je, da bi se verjetno na ta način zaslužilo od 5 do 10 funtov na teden. Toda prošnja za zgraditev balinišča je bila zavržena in je žal ta načrt propadel. Kmalu potem je upravni odbor razpisal brezobrestno posojilo v 300 obveznicah po £ 20 vsako z namenom, da izplača ostali dolg in s tem prihrani strošek na obrestih odnosno doli obrestni izkupiček z izžrebanimi obveznicami v obliki denarnih nagrad. Žal tudi tu ni bila uspeha. Med tri tisoč Slovenci in več, ki žive v Melbournu se ni našlo 300 ljudi, ki bi odkupili obveznice. Skoraj leto pozneje je upravni odbor vrnil denar ljudem, ki so do taktat odkupili le neznatno število navedenih obveznic.

Ne dolgo po razpisu posojila je upravni odbor uvidel, da tudi tu ne bo uspeha, vsaj hitrega ne, vsled tega se je odločil, da odda del doma

slovenski družini, ki bi bila pripravljena plačevati najemnino v znesku £8 na teden in s tem razbremeniti klubske blagajne. S tem ukrepom se je nekako finančna zadeva odplačevanja, z druge strani pa se jo izključila še za dolgo vrsto let vsaka možnost, da bi naš dom ostal resnični slovenski dom, ki bi služil kulturi in zabavi svojemu narodu.

Sedanji odbor ima v načrtu okrog deset plesnih prireditev na leto, ne nekaj veselih večerov in celovečerno komedijo. Za vse te prireditve bo upravni odbor izdal ogromnega denarja samo za najemnino dvoran, kar dokazuje da trošimo naše moči in denar v dobrobit tujih dvoran. Polog tega ne moremo imeti naših prireditev kadar hočemo mi, hočeš, nočeš - sprejeti moramo tiste dneve, ki nam jih določijo upravniki dotičnih dvoran; pa še to se lahko zgodi, da nam dvorano tik pred prireditvijo odpovejo. Toda to še ni vse: če pride na plesno prireditev 140 ljudi smo delali zastoj, odnosno smo delali samo za gospodarje dvorane. Če jih pride manj, moramo doplačati iz skopo odmerjene društvene blagajne. Toda vsch nevšečnosti še ni konec, običajno ob 9.30h zapre hišnik vrata, četudi bi imelo v dvorani še precejšnje število ljudi svoj prostor. Ljudje pa, ki jih hišnik zavrne, upravičeno stresajo nejevoljnost in proteste - na napačni naslov.

Spričo toliko številnih prireditev in seveda tveganj, Slovenci **NUJNO POTREBUJEMO LASTNO DVORANO**. Potrebovali so jo tudi odbori pred našim, jo potrebujemo mi in jo bodo potrebovali odbori, ki bodo sledili sodanjemu.

Če se prašamo zdaj, čemu nam dvorana namesto sodanjega našega doma, nam bo odgovor zelo enostaven in lahek: Dom nese 364 funte na leto, pri tem pa še ni odbit devek na zemljišče, števece itd. in je dom pravzaprav le privatno stanovanje. Če bi imeli tam ali kje drugje dvorano, bi prihranil odbor okrog £ 600 letno, ki jih sicer izda za najemnino dvoran, poleg tega bi lahko najmanj dvojno toliko zaslužil pri oddajanju svoje dvorane drugim društvom, kar bi znašalo letno najmanj 1800 funtov in ne smemo pozabiti, da bi s tem odpadla vsa tveganja in nevšečnosti, ki sem jih preje omenil. (In čisti dobiček društva bi šel za socialno pomoš in res kulturno delo, pr pripomnil urednik!). Prav radi tega se je sodanji odbor odločil, da počeno v tek prodajo Slovenskega doma, obenem pa poišče kakšno primerno dvorano, ki jih je sedaj precej neizkoriščenih po raznih predelih mesta. To odločitev je pospešilo še dejstvo, da se je neko podjetje že zanimalo za nakup in ponudilo v gotovini 15000 funtov.

Nato se je razvila debata poton katero se je ugotovilo ime kupca in ime osebe s katero je kupec prišel v stik. Sledil je še predlog zaupnika g. Škraba, ki je v načelu proti prodaji doma. Gospod Škraba pravi, da ne smemo prezreti dejstev, da ima slovenski dom odlično lego glede tramvajskega, avtobusnega in železniškega prevoza in ni daleč od sredine mesta. Istotako je s vprašanjem parkiranja motornih vozil. Hišo obdaja cesta s treh strani in so vse tri zelo široke.

Sklenilo se je vseeno, da stopi g. Lauko v stik s ponujenim kupcem in ugotovi koliko se še dotičnik zanima za nakup slovenskega doma. Sledili so še razni sklepi glede prodaje doma in nakupa dvorane pri čemer sta bi bila pooblaščena od upravnega odbora gospoda Mukavca in Kapušin, da poizvesta za primerno dvorano. Kupni dogovor z gospodarjem dvorane velja samo v slučaju, da ima odbor tudi kupca za slovenski dom. Vendar je bil sprejet še dodatni sklop, da se počaka do kupoprodaje do rešitve načrta o gradnji dvorane na vrtu za domom. Le če bo odgovor pristojnih oblasti negativen, se

se sprejme predlog o prodaji doma dokončno. Ker smo že rekli, da ima hiša zelo obširen vrt, da bi se tam lahko postavila tako velika dvorana, ki bi našim potrebam zlahka odgovarjala, je treba le dobiti arhitekta, da si ogleda in izmeri prostor in napravi načrt za pristojne oblasti v smislu, da ga le-te odobrijo. Ker so se vsi prisotni s tem predlogom strinjali, da poskusimo najprej ta možnost, sta bila imenovana gospoda Jauk in Košir, da počeneta v tek zadevo z arhitektom in izbereta nekaj ljudi v odbor, ki bo v slučaju, da bi bil načrt odobren, zbiral finance potrebno za zgraditev dvorane. Vse dotlej samo, kakor je bilo že omenjeno, je umaknjen predlog o prodaji.

Ker sem ravnokar omenil finance, hočem povedati, da smo na seji razpravljali tudi o tej zadevi. Seveda bo upravni odbor razpisal posojilo v obliki obveznic, ki bojo po £1 in £5. Denar pa ki ga bomo dobili, se bo obrestoval po meri tukajšnji hranilnih zavodov.

Vsem Slovincem priporočam že zdaj, da priskočijo našim požrtvovalnim odbornikom na pomoč in jih v njihovem nesebičnem prizadevanju za dvig naše narodne imovine poprejo, kajti to pot žrtev ne bo težka in ne zastoj!

S.Košir

SLOVENCİ, ZBIRAJMO ~~SE~~

OKROG SLOVENSKEGA DRUŠTVA:

Različni vzroki so me napoljali, da vam povem svoje mnenje, kako naj tu v tujini spet ustvarimo narodno delo.

Če dobro pomislimo, kaj sploh pogrešamo? Ali nam je hudo po rojstnem kraju? Morebiti. Sicer pa je tako, da na hudo se hitro pozabi, čeprav smo od hudoga zbožali. Na dobre spomine, pa če so še tako malenkostni, smo vedno veseli. Prodvsom pa ne smemo pozabiti tistega trenutka, ko smo zapustili svoj rojstni kraj. Podali smo se v tujino, neznano kam v prepričanju, da bomo pozabili na vse tisto, kar je ostalo za nami, ter da si bomo uredili v tujini novo življenje, ker smo slišali, da je v tujini dobro. Toda to dobro mi nismo pravilno razumeli. Edino, kar ima vrednost kot dobro, je res svoboda, ki jo uživamo, ne samo za nas Slovence, temveč za vse. Tega v rojstnem kraju nismo imeli. Veliko od njih pa bo reklo, kakšno svobodo pa imam, ko vstanem zjutraj s petelini, zvečer pa se vrnemo utrujeni in hitro spat. In tako gredo dnevi za dnevom. le za iskanjem donarja. Tako pač je življenje tukaj v Avstraliji. So pa tudi taki, ki se dolgočasijo. No, onim in drugim je potrebno razvedrilo. To vsi pogrešamo v tujini. Ne samo mi Slovenci. Toda to pogrešajo tudi tisti, ki so se odpovedali slovenščini. Mogoče se celo sramujejo, da so Slovenci. Upam pa, da ne bo dolgo, ko boje spoznali svojo zmoto, kajti rojstni kraj ter priloženo slovensko družabno življenje ni mogoče pozabiti. In to je eden glavnih vzrokov, zakaj smo Slovenci nezadovoljni.

Slovensko društvo živi bolj ali manj že osem let in vem za Slovence, ki še zdaj ne znajo, da je tukaj eno tako društvo. Novi upravni odbor se bo trudil še bolj kot ostali, da ustvari tisto, kar vsi pogrešamo in izbriše izmed Slovencev v Melbournu slabo razpoloženje. Da pa se to zgodi, kar želimo in pričakujemo, ni mogoče pričakovati samo od upravnega odbora, zato naprošam vse Slovence, da pristopite poleg, sodelujete in pomagate urediti naše kulturno in družabno življenje.

(Se nadaljuje na 6.str.)

* Moram povedati in mislim, da se strinja z mano vsakdo ki se je SLOMSKOVE PROSLAVE udeležil, da nas naša mladina Slovenske šole z nastopom ni razočarala. Ravno nasprotno: prijetno je presenetila marsikoga, ki doslej ni niti mislil, kaj z izseljensko mladino lahko napravi večša učiteljska roka in seveda obilica dobre volje. Zato v prvi vrsti iskrena zahvala Anici Sernečevi, nato pa nastopajočim kar po vrsti od sirote Jerice (Uršičeva Cvetka) pa do mucka (Mesarjev Johnny) in zadnjega pevca prvega dela sporeda. "MAČEHA IN PASTORKA" je bila PRVA slovenska mladinska igrice v Avstraliji. Zopet je bil Melbourne tisti, ki se je ojunčil prvi in Bog daj, da bi sledilo še več takih predstav tako med nami kakor po drugih naselbinah avstralskih Slovencev.

Odličen uspeh je tudi zadoščenje staršem, ki so z užitkom gledali svoje malčke na cdru. Veliko truda za uspešno predstavo je padlo tudi na Ančkinega brata Štefana, pomagal pa mu je s pripravo kulis Kodrov Jože.

Ta dan je bil med nami urednik "Misli", p. Bernard Ambrožič OFM iz Sydneya. Mož, ki je nad tri desetletja žrtvoval ohranjenju slovenstva po Združenih državah, je še bolje razumel, kaj takale otroška predstava pomeni. Ni mogel skriti svojih čustev in z veseljem je po predstavi igralcem razdelil knjižne nagrade.

* No, pa dosti o tem! Istočasno je naša slovenska organizacija pripravljala vse potrebno za razstavo na melbournskem Royal Showu, ki pa je žal nisem videl. Mesarjeva gospa s šestletnim Johnnym (oba v narodni noši) sta prišla v časopise s posebnim poudarkom, da "je mali Johnny že četrto leto posebna atrakcija paviljona". Naše čestitke! - Istočasno se je vršila v Melbournu tudi PRVA slovenska slikarska razstava: Tušek-Jesenko-Molan. Ni bila slaba, bi pa le pridobila, če bi nekaj šibkejših del odpadlo. Pri slikarskih razstavah število slik ne igra vloge. Nisem pa edini med nami, ki se po obisku razstave sprašuje: Kaj je slovenska organizacija res pozabila barve slovenske zastave? Spominjam se Cankarjevih besed v eni prejšnjih števil "Vestnika": "...nikomur hlapci!" Bog daj!

4 * Da, stare "Vestnike" večkrat jemljem v roke. Prvi

so že skoraj naša izseljenska zgodovina. Kdor malo pozna o-zadja, bo iz njih še globlje razbiral razvojne težave in borbe za obstoj. V vsem tem je še večje vrednosti vse, kar je bilo doslej storjenega za slovensko skupnost. In storilo se je mnogo na kulturnem, socialnem in družabnem polju. Seveda so bile tudi napake, saj je brez njih samo tisti, ki nič ne napravi. Toda gledati same napake in zapreti oči za vse storjeno v preteklih letih, se mi zdi krivično, da ne rečem zlobno. Enako je kaj krivičen očitek, da so "nekateri prejšnji odbori slepomišili" in "niso niti vedeli kaj hočejo". Ravno nasprotno! DANES se mnogi člani sprašujemo, od kod doslej nepoznano slepomišenje in plehka brezbarvnost, ki ne vodi nikamor. Kaj DANES hočemo, nam pa tudi članek v zadnjem Vestniku ni pokazal tako otipljivo, da bi razumeli. To razvidim iz mnogih vprašanj, ki mi jih stavljajo člani, pa jim žal sam ne znam odgovoriti. - Brez zamere, prosim!

* Dne 15. septembra so zapeli poročni zvonovi Jožetu KAPUŠINU in Ani Mariji URŠIČ, ki sta si obljubila zakonsko zvestobo pri Sv. Avguštinu v Yarraville. Oba sta med nami zelo poznana: Jože kot urednik "Vestnika", Ana Marija pa kot tajnica naše organizacije. Obema želimo vsi iz srca zvrhan koš sreče in seveda tudi to, da bi še dolgo vzajemno delala v dobrobit slovenski izseljenski skupnosti. Bog vaju živi! - Jože je bil prvi fant, ki sem ga pred dvema letoma sprejel v naš slovenski hostel. Ano Marijo pa sem, če se ne motim, srečal prvič na klubskem občnem zboru leta 1956.

* Armand Blage, osemletni sinko našega rojaka Stani-slava Blage, je dobil na Geelong Trade Fair med vsemi šolarji geelongskih šol prvo nagrado za svojo risbo. Kajne, da zasluži našo omembo in tudi naše čestitke?

* Dne 8. septembra je zjutraj na svojem stanovanju v Essendonu nenadno umrl naš rojak Mihael BRESCHNIK. Bil je rojen 1. 1908 v Celju kot zdravnikov sin. Zapušča ženo in dve hčerki. Rokopan je bil dne 12. septembra v Fawknerju. Naj v miru počiva, sorodnikom pa naše sožalje!

Dne 10. septembra pa je v St. Vincent Hospital-u s smehljajem na ustnicah in brez vsake bojazni umrla Sestra Baptista FABČIČ, rojena 1904. v župniji Podnanos. Delovala je kot sestra po raznih hišah Klaverjeve družbe za afriške misijone, v juniju letos pa je bila poslana iz Nove Zelandije v Melbourne. Dva meseca je potrpežljivo prenašala bo-lezen. Pokopali smo jo dne 12. septembra na redovno pokopa-lišče v Carltonu. Naj počiva v božjem miru!

Res je, da so težave, slabo razpoloženje ali kaki drugi vzroki, ki onemogočajo sodelovanje, toda sedaj ni več zaprek pri dopisovanju v Vestnik, pri kulturnem delu ipd. V vestniku boste zvedeli ne samo naslov društva in delma pač pa tudi druge društvene novice. Pišite nam, mogoče imate kake težave, mogoče bi nam radi svetovali to in ono, nas pokarali, če je kaj narobe. Samo povejte, saj nimamo vate v ušesih, pa tudi ne tako občutljive živce, da bi se pohujšali ob vaših nasvetih ali ukorih. Smatramo pa, da niso zaželjeni nika-ki politični nasveti, ker se s politiko ne bavimo.

Če že hočemo kaj storiti za slovenstvo, potrebno je, da se vsak vklju-či v slovensko društvo, kajti dobival bo Vestnik in vsa ostala obvestila ter bo imel možnost odločati tudi pri društvenih zadevah. Članarina pa ni visoka, da jo ne bi mogli plačevati in ta članarina vam je potrjena le, če greste na izlete društva.

Vsak posamezni odbornik društva vam bo nudil svojo pomoč in upamo, da ne bo Slovenca, ki bi odrekel pomoč svojemu društvu. Kajti samo potem tega društva lahko ustvarimo in nadoknadimo vse tisto, kar pogrešamo kot Sloven-ci in kot društvo lahko močno vplivamo na moralno zadržanje člarov in posob-no mladine. Saj vemo, da je moralno življenje tudi tukaj v Melbournu na niz-ki stopnji.

Peter Mukavec

ČLANSKE VRSTE SE ŠIRIJO!

Tudi Vi bodite člani društva?

Med člano slovenskega društva v Melbournu so pristopili sledeči ro-jaki: V. Skrbinec, Filip Uranek, Stanley Mukavec, Štefan Pesak, Ivan Barič, Ferdinand Derganc, Evgen Gustinčič, Maksimilijan Pišotek in Jože Ceh. Odbor društva gornjim rojakom čestita in jim želi, da bi se v društvenom delu in veselju lepo znašli in pomagali.

Marsikateremu rojaku, ki še ni član, naj bojo tile za zaled, kajti pokazali so, da tudi v tujini se zavedajo, da so sinovi slovenskih mater, da svoj jezik hočejo ohraniti in ga razširjati.

KAKO JE Z DAROVI ZA VESTNIKOV SKLAD

Zadnji Vestnik je povzročil precej razburjenja in Veselja z novice, da bo skušal postati 14dnevni tiskani list vseh Slovencev po Novem letu. V ta namen smo dobili že prve darove za sklad. Darovali so:

Mihael Rupcrt £ 2.7.0
Vinko Stojkovič £ 1.0.0
Ga. Klun Frančiška £ 0.10.0
Neimenovani 0.2.0

Imenovanim darovalcem se uredništvo pristožno zahvaljuje in poziva obe-nem ostale Slovence, naj se zbudijo in pomagajo. Na drugi strani v tem Vestni-ku objavljamo tudi pismo Slovenskega društva iz Sydneya v zvezi Vestnika. Obn-om opozarjamo morebitne darovalce, da je darove treba pošiljati po možnosti na upravo društva v Melbournu, kajti tajnica društva se je preselila iz prej-šnjega naslova. Ko bomo dobili njen novi naslov, vam bomo sporočili.

LEP USPEH SLOVENCEV
NA ROYAL SHOW

Že dolgo let sodelujemo Slovenci na tradicionalnih kmetijskih in gospodarskih razstavah tu v Melbournu, toda leto je bil slovenski del na razstavi Good Neighbour Councila najbolj viden in uspešen. Od vodja razstave smo dobili lepo pohvalno pismo, kjer se v presežnikih omenja slovenski del. Znano je, da več časopisov je prineslo poročila, da je bil naš del najbolj posnet za televizijo, gospa Mesarjeva pa je našla s svojim Johnom pot v tukajšnji jutranjik Sun, ki ima skoraj pol milijona naklade. Toda še bolj prijetno je bilo na otvoritvi, ko so bili prisotni predstavniki oblasti in emigracijskega urada, ki so se zelo pohvalno izrazili o našem delu. Posebno všeč so jim bila letna ročna dela in čudovite vozenine, kakor so se gledalci izraževali. General major gospod Norris, ki je vodja Good Neighbour Councila, nam je dejal, da smo bogatimo kulturne zaklade Avstralije, če ohranjamo svoj lepi jezik, čudovite narodne noše in besedno kulturo. Le tako naprej je rekel, nekemu našemu odborniku. Prijetno, res prijetno je bilo videti, kako je bila pred našim delom vedno velika skupina gledalcev.

Omeniti moramo, da je bil uspeh dvojni za Slovence, kajti tudi naš akademski slikar France Benko, ki ni član društva, je sodeloval osebno s svojo umetnostjo restavriranja umetnin. Doživel je prav tako navdušenje občinstva.

Odbor društva se vsem, ki so kakorkoli pomagali pri Showu, prav lepo zahvaljuje, posebno pa tistim, ki so prispevali predmete in to so bili sledeci rojaki: Hojnikova Danica iz Box Hilla, Sročko Koshir, Pater Bazilij Valentin, Ema Kocjančičeva, Milošević Pavla, gospa Pleškova, družina Čampolj, Humbert Pribac, gospod Slavič in seveda Slovensko društvo. Upamo, da nam boste prav tako pomagali prihodnje leto.

PRVA SLIKARSKA RAZSTAVA
SLOVENCEV V MELBOURNU

Zgodilo se je, da se je pogumna trojica mladih Slovencev odločila napraviti slikarsko razstavo svojih del in tako smo pred tremi tedni lahko videli res nekaj lepih slovenskih in avstralskih motivov pri Sv. Brigiti. Nisem slikarski strokovnjak, da bi slike strokovno ocenjeval, ker pa sem se tudi sam včasih bavil z risanjem, mi barve ugajajo in bi rad izrekel nekaj besed o razstavi.

Da je bila prijetna, ni dvoma. Res, da moti nekoliko preveč napolnjena stena. Marsikaj bi lahko izostalo in bi efekt bil večji, toda ne glede na to, so pokazali svojo nadarjenost in ljubezen do risanja in slikarstva. Res je tudi, da so bile Tuškove slike za lestvico ali dve višje od ostalih, posebno tiste novejšega datuma. No, Tušek je že delno priznani slikar tudi med avstralsko javnostjo in ni torej nič čudnega, da so ljudem in tudi meni ugajale najbolj njegove slike. Toda povedati je treba, da Molanov ta mlajši je za svoja petnajsta leta pravo presenečenje. Nadarjen, pogumen v metanju barv in idej, ima še veliko pot pred seboj in brezdvomno, da nas bo še presenetil. In Jesenko Bogomir, ki je razstavo vodil? Povem naj, da je mizar po poklicu, da slikarske izobrazbe do zdaj ni imel razen ljubezni in dobre volje in vendar je uspel s trdnim delom v enom letu prekoračiti most. Zdaj bo študiral risanje na Royal Technical College. Mu čestitamo in se mu zahvaljujemo za trud, ki ga imel v imenu društva pri razstavi. Zahvaljujemo se pa vsem trem slika-

karjem za dobro velje in za podarjene slike, ki visijo v našem sicer pustem domu. Upamo tudi, da bojo prihodnje leto spet kaj takega pripravili, društvo je za take stvari vedno na razpolago. Mimogrede naj omenimo, da si je razstavo ogledalo preko dve sto ljudi.

P i h

V zvezi z razstavo pa je prišlo do določene vroče krvi med Slovenci v Melbournu, nekaterimi samo, in to glede kataloga, kjer je izpadlo, da na mestu slovenske trobojnice je bila jugoslovanska. Kako je do te pomote prišlo, naj Vam pove gospod Jesenko, ki je katalog sestavil in dal ga v tisk:

Pojasnilo:

Kot zadolženi vodja slikarske razstave in kot izvršilce kataloga v moji zamisli, je prišlo do pomote pri trobojnici na naslovnih straneh. Pogreško prevzamem nase, ker sem postavil jugoslovansko trobojnico namesto slovenske in to nikakor ne zlonamerno, temveč v naglici pogrešno. V ta namen se vsem opravičujem, ki jim je to padlo v oči kot karanja vredno.

Bogomir Jesenko

Pripomba urednika: Katalog je tiskal slovenski tiskar Simon Spacapan.

Gospod Jauk kot predsednik društva in gospod Humbert Pribac kot kulturni referent sta dopustila, da so katalogi šli na razstavo, kljub temu da sta ugotovila greško. To pa zato, ker sta smatrala, da je katalog precej stal za natis in bi bilo nesmiselno ga ovreči s čisto ekonomske plati, ko se pa borimo za vsak funt. Po drugi plati pa sta mislila, da s čisto estetske plati, katalog ni slabo izpadel in da samo, kdor išče pohujšanje, ga bo našel ali kakor pravijo Francozi - Honi soit qui mal y pense!

MAČEHA IN PASTORKA V IZVEDBI SLOVENSKE ŠOLE

Slovenci tu v Melbournu doživljamo redke trenutke, ko se nam pokaže res nekaj kulturnega in lepega. Eden takih trenutkov je bil 16. september ko se nam otroci slovenske šole pod vodstvom spretno učiteljice Anice Šernoc pripravili prijetno presenečenje: prvo slovensko otroško igro v Avstraliji in to res uspelo. Gledalci, polna dvoranica, so zadrževali dih včasih, kajti podoživljanje na odru je bilo resnično, prizadeto, otroško sicer, vendar izdelano. Čudim se, kako je mogla mala Uršičeva punčka znati toliko besedila na pamet. Naj mi ne zamorijo njeni soigralci, toda najbolj je ugajala občintstvu, tako resno, tako občuteno je znala povedati, in potem še tisti njen prijeten glasek, da človek ob njem pozabi, da je na svetu še hudobijska, vojna, zavist ipd. Igralskih talentov pa je pokazala najbolj Magda Mesarjova. Znala je igrati resnično, življenjsko. Narečje njenih staršev je samo oplešalo njeno igro. Ko sem jo vprašal ali misli postati igralka, je rekla, da ne, pač pa balerina. No ja, saj velike razlike ni, na odru se oba pokliče srečata. Želim ji samo, da bi uspela in se trudila. Seveda, uspeha ne bi bilo popolnega, če ne bi vsi igralci pripomogli in posebno režiserka. Oder je bil sicer skromen, a prijeten in obloke so bile lepe. Res je, slovenska šola v Melbournu je dokazala, da je upravičena in potrebna in tudi uspešna.

Ob koncu, sta oba slovenska patra obdarila otroke s slikanicami. Kako so jih bili veseli! Kako ne, otroci so pač otroci. Motilo me je samo to, da med nagrajenimi slikanicami so bile tudi take, ki prikazujejo partizanske kurirke ipd. uvoženo blago. Kaj res ne izhaja v Sloveniji kaj drugega? Jaz sem tudi za svojega otroka naročil slikanice iz domovine, toda tiste opisujejo živali in naravo. Prepričan, siguran sem, da pater Bernard je to storil v naglici in ni pogledal, kaj je podaril. Saj smo res nerodni; na razstavi jugoslovanska zastava, tam partizanske slikanice! Kmalu bomo verjetno vsi skupaj dobili pohvalo konzulata iz Sidneya ali pa SIM iz Ljubljane. Ne pravim to iz hudo bije, ne spoštovanima patroma, ne gospodu Jesenku. Jih ne obtožujem, pač kdor dela, greši. Kdor ne dela, nima prilike.

Pih

PRISPELE SO SLOVENSKE KNJIGE

(Kdor slovenske knjige ne spoštuje,
ne spoštuje slovenstva!)

Prispela nam je prav lepa pošiljka knjig DZS iz Slovenije. Okrog 70 lepih leposlovnih in znanstvenih knjig bo osnova slovenske knjižnice v Melbournu. Naročniki knjig, so gledali, da so zbrale take, ki ne širijo propagande bilo katere strani, ampak le knjige, ki predstavljajo slovensko književnost in dobre prevode iz tujih jezikov. V slovenskem domu smo tako postavili res osnove slovenske knjižnice. Gospoda Pribac in gospod Kapušin sta se zavzela da v teku onega meseca knjige uredita, vpišeta in napravita katalog, da bojo na razpolago za izposojanje vsem Slovincem v Melbournu, ne samo članom. Odbor je na zadnji seji sklenil, da za vsak teden izposojanja, se bo od članov vzelo 6penijev, od nečlanov šiling izposojevalnine na teden. Vsak član knjižnice bo moral položiti kavejzo 10 šilingov pri prvem izposojanju, ki mu bo vrnjena, če bo se odselil ali knjige vedno prinesel nazaj cele. V prihodnji številki bomo objavili seznam knjig in kateri dnevi bodo za izposojanje. Denar, ki pa se bo pobiral od izposojanja bo šel samo za nabavo ali popravilo knjig. Zdaj ima klub še 7 funtov na razpolago za knjižnico, ko pa se nabere kaj več bomo naročili eno pošiljko izdaj SKA iz Argentine.

*

Ko je bil Vestnik že v pisanju, je bilo sporočeno, da glavni dajatelj predmetov za razstavo je bila gospa Cvetka Hojnik iz Box Hills. Njeni predmeti so bili najbolj dovršeni in so se avstralijanci zelo zanimali od kje smo jih dobili in kdo jih dela. Gospoj Hojnikovi se lepo zahvaljujemo.

Prav tako, nam je sporočil predsednik društva, da so člani postali še gospa Ana Kuri, Simon Novak in Jože Jerman iz Riddella. Gospod Jerman je na zadnjem pikniku v Riddellu podaril društvu prašiča, za kar se mu društvo najlepše zahvaljuje.

ŠPORTNE NOVICE IZ DOMOVINE

Iz nekaj številke Poleta, ki ga imamo na razpolago bomo povzeli nekaj spornih novic. Opozarjamo pa, da so precej zastarele, ker časopis dobivamo po vodni poti.

Letošnja prvaka Slovenije v motornih dirkah sta Prekmurčan Mrzol in Koprčan Bernetič.

*

V Mariboru so bile 5. avgusta konjske dirke za prvenstvo Slovenije. Nastopilo je 56 konj. Prvak med posamezniki je bil Gorišek na Filistru, med ekipami pa je zmagal Maribor.

*

Nogometno moštvo Slovan iz Ljubljane ni uspela se vrniti v II. ligo ker je izgubilo tekmo za vstop z Vartexom iz Varažlina 2:0.

*

Košarkaško moštvo ljubljanskih študentov Olimpia, ki je tekmovalo za evropski pokal z Real Madridom in po nesreči ni prišlo v finale (še vedno na 4. mestu v Evropi) je v jesenskem delu jug. košarkaškega pokala prvo na vrhu z 20 točkami.

*

Pri otvoritvi jesenskega dela jugoslovanskega nogometnega prvenstva II. lige, sodelujeta Olimpia iz Ljubljane in Maribor. Olimpia je premagala Šibenik z 2:0, medtem ko je Maribor igral neodločeno z Borcem.

*

Kolesarji Roga iz Ljubljane so ekipni prvaki Jugoslavije, medtem ko je med posamezniki prav tako prvak Slovenec Valenčič.

Kolesar Roga Šebcnik je bil tudi najboljši kolesar na dirki po Jugoslaviji.

*

Na svetovnem telovačnem prvenstvu ki je bilo pred nekaj tedni v Pragi, je Slovenec Miro Cerar, študent iz Dolenjskega postal dvakrat svetovni prvak. Dobil je dve zlatni medalji. V skupnem plasmaju je bil menda četrti.

*

Znano je, da sta bila Jovanovič in Pilič, ko sta gostovala v Avstraliji pravo presenečenje, prekašala sta celo Italijane, ki sta takrat igrala za Davis Cup. Še večji uspeh sta dosegla v Wimbledonu, ko sta prišla v finale dvojic in s tem potrdila svojo kvaliteto. Jovanovič je letos v Monte Carlu premagal Avstraleca Emersona, ki je eden najboljših teniških igralcev na svetu.

*

Športnih rezultatov iz evropskega prvenstva v atletiki, ki je bilo pred kratkim v Beogradu, še nismo dobili. Poročali pa bomo v prihodnji številki, kako so uspeli in če so kaj uspeli tudi slovenski tekmovalci.

*

Ta novica je iz Avstralije in vas verjetno ne bo začudila. Resnična je. Avstralija sodi med prve tri velesile v plavanju na svetu. Kvaliteta, ki jo dosegajo avstralski plavalci je plod izredne množičnosti tega športa. 4 milijone Avstralcev, kar je okrog 30% vsega prebivalstva se bavi s plavanjem. Registriranih plavalcev pa je nad 100 tisoč. Torej res nič čudnega!

*

Vestnik išče športnega urednika, ki bo zasledoval športne novice in poročal v vsakem Vestniku. Delo je neplačano, pa seveda hvaležno. Javite se na naslov društva!

Urednik

L I T E R A R N A P R I L O G A

Jože Snoj

B A R J E

Tako s sidrom
bežečih planot v zobeh
v našem taborišču ne smemo zaspati.
In čakamo sonce
in čakamo sonce za soncem
in dan straži pred našimi vrati.

In straži mrtvemu
v strmem pobočju grob.
Na sodlu veter rani drevo
in sebo razpara v krvavečo liro.
In noben novorojeni
ni droben in nežen
dovolj za koso ali sekiro.

V somraku kličejo žene.
k večerji
na robu planjav.
Tema prši
skozi bronasto zvonovo grlo.
In pijemo jutro,
ki je že umrlo.

V mleku je znoj
kisljih močvirnih trav.

Jože Snoj je pesnik mlajše generacije v Sloveniji, človek ki išče resnice in izhoda iz duševne zagate v kateri je ta doba. Res je eden tistih, ki pijejo jutro, ki je že umrlo. Gornji verzi so iz pesnitve Barje, ki jo izšla v zbirki Mlin stooki čez nekaj mesecev v Mariboru.

V
E
S Anton
E Pavlovič
L Čehov
J
E

Anton Pavlovič Čehov eden najbolj znamenitih ruskih pisateljev ob začetku tega stoletja, zelo priljubljen pri Slovencih, je mojster črtice in novele. V začetku svoje literarne karjere je pisal le za denar, kasneje pa zares. Postal je pisatelj s svetovno slavo. Najbolj znane so njegove drame Utva, Striček Vanja, Tri sestre in mojstrovina Češnjev vrt, ki jo je napisal na smrtni postelji. Vsa štiri dela je že večkrat uprizorila ljubljanska drama. Črtica, ki jo objavljamo, ni najbolj značilna zanj, napisal jo je v mladih letih, ko je iskal honorarjev za preživljanje matere in bratov ter svoj študij na univerzi. Po poklicu je bil splošni zdravnik. Slovenci ga vzporejamo s Cankarjem - podobna sta si po opisovanju socialnih tem, nasprotna pa sta si do neke mere v odrski tehniki.

Bila je polnoč.

Razkuštrani Mitja Kuldarov je vihravo priletel v stanovanje svojih staršev in urno preletel celo sobo. Starši so se že spravljali spat. Sestra je ležala v postelji in brala zadnjo stran romana. Bratje gimnazijci so že spali.

- Odkod ti? - so se začudili starši. - Kaj je s tabo?

- Oh, ne sprašujte! Nikakor nisem pričakoval! No, jaz kaj takega nisem nikakor pričakoval! To ... to je vse neverjetno!

Mitja se je zahromotal in se vsedel v naslanjač. Od sreče se ni mogel držati na nogah.

- To je neverjetno! Vi si ne morete predstavljati! Poglejte!

Sestra je skočila s postelje in nadevaje nase ogrinjalo šla k bratu. Gimnazijci pa so se zbudili.

- Kaj je s teboj? Ves si zaprepadeni!

- To sem od veselja, mamica! Vedi, zdaj me pozna vsa Rusija! Vsa! Projste komaj vi vđdoli, da je na svetu kolžoški registrator Dimitrij Kuldarov, a zdaj? Vsa Rusija ve o tem! Mamica! O, Bog!

Mitja se je dvignil, obletel spet sobo in se nazaj vsedel.

- Vi živite kot divje zveri. Časopisov ne berete, za novice se ne zanimate a v časopisju je toliko zanimivega! Če se kaj zgodi, takoj jim je vse znano in nič ne spremenijo! Kako sem srečen! Moj Bog! Znajste, o tolikih znamenitih ljudeh pišejo v časopisih, a sedaj so tudi o meni napisali!

- Kaj, o tobi? Kje?

Očka je prebledel, mamica je sklonila glavo in se prekrižala. Gimnazijci so skočili takšni kot so bili, v nočnih srajcah, skočili so k starejšemu bratu.

- Da, o meni so napisali! Zdaj me pozna že vsa Rusija! Vi mamica, si dobro zapomnite, kam shranite to številko: zmeraj jo bom bral. Poglejte!

Mitja je izvlekel iz žepa časopis, ga podal očetu in s palcem pokazal podčrtno mesto s sivim svinčnikom.

- Berite!
Oče si je nadel očala.

- Berite vendar!

Mamica je sklonila lice in se prekrižala. Očka pa je zakašljel in začel brati:

- 29. decembra ob 11 uri zvečer je kolčeški registrator Dimitrij Kuldarov..

- Vidite, vidite? Dalje!

- ... kolžoški registrator Dimitrij Kuldarov, ko je prišel iz pivnice, ki je na Mali Brani v hiši Kozihina, nahajajoč se v netreznem stanju

- To sem jaz s Semenom Petrovičem ... Vse natanko opisano! Nadaljujte! Dalje! Poslušajte!

- ... nahajajoč se v netreznem stanju, spodrsnil in padel pod konje tukaj bivajočega izvoščka, kmeta iz Durikine vasi Juhnovskega okraja, Ivana Drotova. Prestrašeni konji so prekoračili preko Kuldarova in speljali čezenj sani s potniki. V sanah je bil veliki moskovski trgovec Stepan Lukov. Šele na koncu ulice so dvorniki zadržali konje. Kuldarov je hipno padel v nezavest, bil odpeljan na policijsko postajo in zdravniško pregledan. Udarec, ki ga je dobil na tilniku

- To sem se ob ojnico, očka. Naprej, berite dalje!

- Udarec, ki ga je dobil na tilnik je bil lahak. O slučaju je bil sestavljen protokol. Poškodovanemu je bila nudena takojšnja zdravniška pomoč.

- Rekli so mi, naj tilnik namakam s hladno vodo. Ste brali zdaj? A? To je nekaj, to! Šlo je že po vsej Rusiji! Dajte sem!

Mitja je vzel časopis, ga lepo zložil in porinil v žep.

- Tečem h Makarovim, jim pokažem ... Potem še bom pokazal Ivaničkim, Nataliji Ivanovni, Anisimu Vasiljeviču ... Potečem! Oprostite mi!

Nadel si je čepico s ščitom in zmagoslavno, veselo odhitel na ulico.

Iz ruščine prestavil

Jože Kapušin

*

*

Srečko Kosovel, pevec slovenskega Krasa, t. m. se je nadel in mlač umrl. Počiva v Tomaju. Zadelo ga je usoda Murna in Ketteja in Cankarja. Glad, pomanjkanje, krivice so ga spravile v prerani grob - šele 22 let je imel, ko je moral se posloviti od življenja. Bili so pač taki časi, po vojni, ko ni bilo niti osnovnih potrebščin. Študiral je v Ljubljani, a šole ni uspel dokončati. Znan je med Slovenci po svoji socialni liriki, predvsem pa po pesmih, ki opisujejo njegov Kras. Nihče kot on med Slovenci ni uspel v umetnost zajeti vzdušja krajine. Danes je zelo bran, posebno med mladino. Pesem, ki objavljamo, je po mnenju kritikov ena najlepših slovenskih balad, lepša od Aškerčevih.

Srečko Kosovel

B A L A D A

V jesenski tihi čas
prileti Brinovka
na Kras.
Na polju
že nikogar več ni,
le ona
preko gmajne leti.
In samo lovec
ji sledi...
Strel v tišino;
droben curek krvi;
brinovka
obloži, obloži.

ČRNI KRIŽ POD GORO ali
smrt slovenske matere tu
v Avstraliji.

Jože Jerman

Samevaš črni križ pod goro
na gomili rujave grude,
brez sveč in cvetja.
Vsak popotnik k tebi se ozira:
Kdo neki pod tvojo grudo spi.

Črni križ pa govori,
da tukaj slovenska mati spi,
brez napisa in imena.
Prišla od daleč je prek morja,
zapustila je domači kraj.

Popotnik sklanja se nad križ;
prebral rad njeno bi ime,
se spomnil bi na njen obraz.
Nad gomilo sklonil je popotnik glavo
in z rokami si zakril obraz.

Črni križ spot govori,
da njena želja je bila,
da v domači kraj bi se vrnila.
Le spomni se popotnik zdaj,
da njen obraz je videl že nekdaj.

Res videl jaz sem njen obraz,
bil je žalosten, s solznimi očmi.
Trpljenje strlo ji je dih,
še bolj pa tuga na domači kraj.

Ko se želja tvoja ni spolnila,
utihnil tvoj je glas -
še bolj se skrivil tvoj je križ.
Kako si ti Boga prosila,
naj trpljenja konec ti stori!

Kolikokrat v gozd si hitela,
razjokala se na glas.
Tolažbo, mir si tam iskala
in misel si domov poslala:
Oh kje si, zdaj, domači kraj!

Trpljenja tvojega je zdaj konec
in tudi hrepenenja.
Tvoje telo je tu ostalo,

duša tvoja je odšla v domači kraj -
nad tako pa bo črni križ vedno stal
brez napisu in imena.

Riddell Creek, aprila 1962

D A C H A U

Lačen sem
in kruha nimam.
Žalosten se okrog oziram:
kako hudo je v taborišču,
izgleda kot na pogorišču..

Tovariši so mrtvi,
goli, bosí,
lačni, žejni
so pomrli,
ko svobodo
so nasproti zrlí.

Vsak dan posebej sem umiral,
le dušo svojo sem otiral solz -
želel sem si življenja
in konec hudega trpljenja.

Nad bi pisal materi, očetu,
da komaj komaj sem na svetu.
A Dachau, daleč si, daleč od doma:
nobeno pismo tja ne roma.

Tam daleč onkraj morja
matere teh trpinov
sanjajo o njih vrnitvi.
Ko se sanje ne bodo izpolnile,
grenke solze bodo točile.

Dachau, aprila 1945

KAJ SEM STORILA
Tožba slovenskega dekleta

Oh, kaj sem storila,
da sem zapustila
svoji rodni dom, svojo zibelko.

Kako rada bi se vrnila
v domači kraj!
Draga mati, kje si zdaj,
kje si draga mati zdaj?
Daleč si onkraj morja.

Ne morem nazaj,
kakor ptičica
s strtimi perotmi
tavam iz kraja v kraj
in iščem si srččo
in med ljudmi domačo govorico.

Ne, ne bom se potujila
ne na slovenski jezik pozabila.
Še bolj ga bom ljubila
tu na tujih tleh.

Riddell Creek, marec 1962

Jožo Jerman je petdesetletni Slovenec, rudar po poklicu. Rodil se je v Hrastniku 1912. leta. Svoj rudarski poklic je opraviljal 27 let po raznih krajih Slovenije in Hrvaške. Bil je dve leti in pol interniran v Dachau odkoder je prinesel domov najslabše spomine na vojno in drobec kroglice, ki ga ima še zdaj v krvi in blonovira pri delu. Živi v Riddellu, kjer se je lepo ustalil z ženo in punčko. Zaradi bolezni dobiva penzijo. Ima še tri sinove, vse v Avstraliji in eno hčer v domovini. Z ženo Štefanijo je poračen že 30 let.

Ko je prišel v Avstralijo, je poskusil vsa dela in seveda predvsem rudarska. Propotoval je s celo družino Avstralijo čez in počez in doživel vse mogoče stvari. Zdaj piše o tem prve slovenske večernice v Avstraliji.

Piše preprosto, enostavno, kot delavec pač, vendar s čistim okusom za slovenski jezik. Njegove pesmi, ki jih ima precej, so napisane v narodnem stilu in nekatere verze devlje med svoje misli, kakor ste pač opazili iz gornjih stihov.

Po čustvu je močan, iskren, nožen in pošten, kakor vsak preprost človek. Ko mi je prvičkrat dal brati svoje stihe, sem imel občutil, da govorim s človekom, ki ima nežno dušo, pa čeprav razorano lice in grobe rudarske roke. Njegova pesniška čustva so usmerjena predvsem v domotožje in bolečino ob trpljenju sočloveka. Ko sem dal v Vestnik te stihe, sem mislil, da so vredni tudi kakšnega boljšega časopisa in mogoče posebne izdaje tekom let.

Humbert Pribac

Bralce Vestnika in člane društva obveščamo, da imamo na zalogi še nekaj zvezkov pesniške zbirke BRONASTI TOLKAČ, ki je doživela lep sprejem med Slovenci po svetu. Dobite jo za £1 na naslovu slovenskega društva. Pripotočite jo prijateljem!

85. Pa se je prehitro veselil. Pojavil se je namreč trebušen stražnik. Prihrumel je do vrtiljaka, kričeč: "Stojte! Gospod Kozamurnik, po vaši krivdi je nastal norod. Promet ovirate in ljudi spravljate v nevarnost. Le pazite, da me ne mine potrpljenje!" Gospod Kozamurnik se je opravičeval, vendar je moral nehati.

Pri nekem slašičarju sta stala dva otroka in se na vse pretege drla. "Kaj vama je, uboga malčka?" je vprašal Gospod Kozamurnik. "Cuker bi rada kupila, pa denarja nimava." Gospod Kozamurnik se ju je usmilil. Kupil jima je cukreno paličico.

86. Stric vrtiljakar so jo lepo zahvalil. "Pojdimo dalje", je rekel gospod Kozamurnik. Avtomobil je spravil v kraj. Nato je kupil mojci, Minki in sebi lep balonček. Prijeli so se pod roko in jo mahnali mimo stojnic.

88. Prav tako je kupil svoji ženi, Minki in sebi. Vsi trije so zadovoljno odšli. Veselili so se sreče otrok, ki sta željno gledala vsak svoj konec.

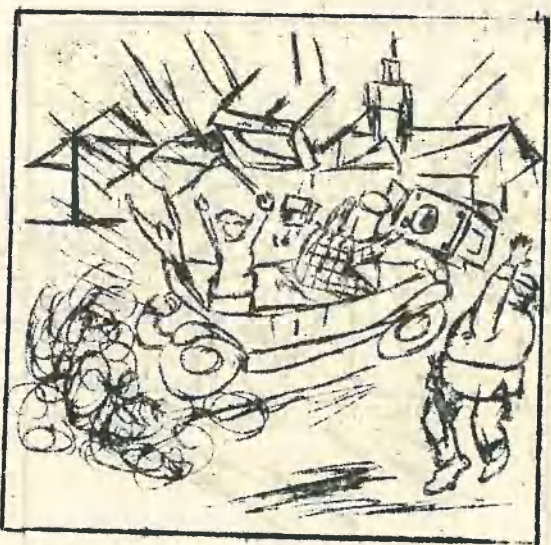
89. Mala dva sta se o dobrem stricu pobahala vsem svojim prijateljem. Vaški otroci so nato v divjem diru ubrali za njim. "Stric, stric! Kupite sladkorja tudi nam!" so vpili in niso dali miru.

91. Peljali so se za stojnicami. Tedaj je tudi gospodu Kozamurniku ušel balon. Hotel ga je ujeti. Pri tem je dvignil roko s krmila. Izgubil je oblast nad avtomobilom ... in...

90. "K avtomobilu!" je zašepetal gospod Kozamurnik. Kmalu so bili tam. Jezno so jo popihali. Toda naglica nikoli ni dobra. Gospa Kozamurnica in Minka sta izgubili svoj balonček.

92. ...so zaletel v voz, ki je poljal led. Kosi lodu so se razleteli na vse strani. Vozniku se ni nič zgodilo. Toda njegov polni kotel se je prevrnil gospodu Kozamurniku baš na glavo.

SLOVENSKO DRUŠTVO
MELBOURNE

*
*

*
*

PEVSKI ZBOR
TRIGLAV

Vabimo Vas
na skupni

P L E S

ki bo v soboto 13. oktobra zvečer ob
običajni uri in kraju

v Prahranu.

Pijačo lahko prinesete s seboj, bo pa
tudi poskrbljena kot po navadi. Manjka-
lo ne bo ničesar. Pridite po možnosti
pred osmo uro, da si zagotovite sedeže,
ker sami veste, da ne smemo spustiti več
ljudi kot je odrejeno od hallkeeperja.

Na slovenskem

P L E S U

bodo igrali slovenski fantje.

Uprava slovenskega društva in uprava zbora
Triglav vabijo skupno vse člane in somišlje-
nike ter prijatelje, da pridejo na to res
slovensko zabavo in ne pozabite povabiti tu-
di prijateljev in znancev. Oktet zbora bo
pred plesom zapel nekaj slovenskih pesni.

Torej, vidimo se v so-
bo na slovenskem pravem

P L E S U !!! ...

Vstopnina kot po navadi.

Odbora SDM in PZT

**** * ****
**** * ****
*
*

Naslednja, druga plesna zabava bo v Los Cu-
banos Hall na Smith Street v Fitzroyu in to
drugo soboto. Vabila Vam bomo še poslali. Če
vabil ne dobite, ne pridite. Na drugi zabavi
bomo volili MISS SLOVENIA z lepo nagrado in
ples bo do dveh zjutraj. Vstopnina bo ista kot
v Prahranu in postrežba res solidna. Torej, ne
pozabite na drugo soboto, 20. oktobra!

Načelnik za prireditve
SDM
Jože Žužek

Sprejemem VAJENCA za pleskarsko in soboslikarsko stroko.

Oglasite se na naslov:

FRANC BERIC

14 Goodrich Street, South Oakleigh - Telefon 57-5893

*V soboto zvečer 13. t.m. bo v Prahranu
kot po navadi slovenski ples.*

Pridite!

Uprava SDM

Prodajate? Kupujete? Hišo? Zemljišče?

Obrnite se na poznano tvrdko

EDEN REAL ESTATE

4 Pascoe Vale Rd., Moonee Ponds

Tel. 37-5104

in zahtevajte slovenskega zastopnika

MAKSA HARTMANA

Po urah kličite 36-6432

Želite vpoklicati v Avstralijo svojce
in plačati prevoz?

Obrnite se na potniški urad

ODRA

6a Elizabeth St., Melbourne, C.1

Tel. MF 6178 po urah JJ 2630

PRODAJA LADIJSKIH, LETALSKIH,
ŽELEZNIŠKIH VOZOVNIC ZA VSE
DELE SVETA.

Direktni letalski prevoz iz Jugoslavije v
Avstralijo za gotovino ali pogojno odpla-
čilo, pojasnila za potovanje, potne doku-
mente, prenos denarja, itd.

KROJAŠKI SALON

A. Matulaj

64 SPENSLEY ST., CLIFTON HILL

TEL. JW 3678

IZDELAVA VSE VRSTE OBLEK, PLAŠČEV
PO NOVI MODI. POSEBNO SE PRIPORO-
ČAMO ZA POROČNE OBLEKE.

V ZALOGI IMAMO VELIKO IZBIRO
ČEVLJEV IN PERILA.

CONTINENTAL SMALL GOODS

John Hojnik

213 ST. GEORGE RD., NTH. FITZROY

Tel. JW 6656

Vam nudi najrazličnejše mesne
izdelke!

HRENOVKE, KRAJNSKE KLOBASE IN
SPECIALITETE: STRASSBURGER, GALIC,
LEBERWURST, ITD.

Pri nas lahko v slovenščini obrazložite
katero vrsto pričeske želite

Phill Ann Beauty Salon

165 Sydney Rd., Coburg

Tel. FM 2288

TRAJNO KODRANJE LAS
Z NAJMODERNEJŠEMI SREDSTVI!

Do nas Vas pripelje tramvaj št. 19, 20 in 21
Tram stop 34

STROKOVNI NASVETI BREZPLAČNI!

Za vsakovrstna tiskarska dela

Tiskarna S. Spacapan

(Reg. DISTINCTION PRINTING)

171 Nicholson Street,

East Brunswick — Tel. 38-6110